

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

S en ODB

tegen

Gazet van Antwerpen en GVA.be

Met vier mails van 11, 12, 13 en 26 april 2018 dient de heer S, mee namens zijn moeder, mevrouw ODB, een klacht in tegen Gazet van Antwerpen en GVA.be. Aanleiding zijn twee artikels:

- van 11 april 2018 op GVA.be onder de titel *Broer en zus al acht jaar zwaar in de clinch over ouderlijk huis;*
- van 12 april 2018 in Gazet van Antwerpen onder de titel *Na acht jaar ruzie alleen nog communicatie via het venster.*

Redactiemanager Toon van den Meijdenberg van Mediahuis antwoordt met een brief van 17 augustus, waarop S repliceert met een brief van 19 september 2018.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 12 november 2018. S en Toon van den Meijdenberg woonden de hoorzitting bij.

DE FEITEN

De artikels gaan over een familieruzie die in het oog springt door boodschappen aan het raam van het ouderlijk huis. De ruzie gaat over het huis en de kosten van de zorg voor de zorgbehoevende moeder. Volgens de artikels liggen broer – klager – en zus al jaren in de clinch over het huis, waarbij de zus de broer uitkocht en eigenaar is, maar het huis niet mag betreden zo lang de moeder er woont. Moeder en zoon communiceren via boodschappen aan het raam, ondertekend door de moeder, waarin ze zegt dat ze haar verzorging niet kan betalen en haar dochter oproept om een minnelijk voorstel te aanvaarden en te stoppen met haar pijn te doen.

Het artikel laat de broer en de advocaat van de zus aan het woord. De broer zegt dat de zus sinds 2010 geen euro meer heeft bijgedragen voor de zorg van de moeder. De advocaat van de zus zegt dat de broer zijn cliënte belaagt en daarvoor strafrechtelijk veroordeeld is.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER S zegt dat de artikels fout zijn omdat de journalist het conflict verkeerd voorstelt.

Het gaat niet om een conflict tussen hem en zijn zus, maar tussen zijn moeder en zijn zus, waarbij hij aan de kant van zijn moeder staat. De boodschappen aan het raam zijn de verantwoordelijkheid van zijn moeder. Hij hangt ze op, maar het zijn berichten van zijn moeder aan zijn zus. Toch stelt de journalist het voor als een conflict tussen hem en zijn zus. Als de journalist moeder, broer en zus geschreven had, was het OK geweest, maar niet broer en zus.

De journalist is volgens klager op pad gestuurd door de advocaat van zijn zus. De advocaat heeft de journalist geïnformeerd en de opdracht gegeven voor het artikel. Hij probeert klager, die zijn moeder verzorgt en alle kosten betaalt, al jaren te doen wankelen en heeft daarvoor een journalist ingeschakeld. Van de andere kant geeft de journalist de versie van klager niet volledig weer. Zo vermeldde klager een veroordeling van zijn zus, maar daarover staat niets in het artikel.

De essentie van het artikel had de acht jaar oude noodkreet om hulp van de moeder moeten zijn. Daarover gaan de boodschappen aan het raam. Maar in opdracht van de advocaat van de zus legt de journalist de klemtoon op de veroordeling van klager wegens belaging. De journalist maakt de veroordeling openbaar, terwijl de moeder de verantwoordelijkheid voor de gepleegde feiten op zich neemt en de procedure opnieuw opgestart zal worden.

De journalist heeft klager gebeld voor een interview en klager heeft hem te woord gestaan. Klager wou eigenlijk een face to face gesprek, maar dat vond de journalist niet nodig. Klager bood ook aan om bijkomende informatie en foto's te bezorgen, waarop de journalist zijn mailadres doorgaf, wat er op wijst dat er verder overleg zou zijn. Maar nog voor dat er kon komen, was het artikel al gepubliceerd in zusterkrant Het Nieuwsblad. Klager wist niet dat het zo snel zou gaan. Hij had zich intussen bedacht en een sms gestuurd met de melding dat hij niet wou dat het interview gepubliceerd werd. Hij kreeg als antwoord dat het te laat was, terwijl het artikel in Gazet van Antwerpen nog niet gepubliceerd was. Klager had ook gevraagd om het artikel vooraf in te zien, maar de journalist is daar niet op ingegaan.

GAZET VAN ANTWERPEN zegt dat de journalist de boodschappen aan het raam heeft gezien en daarop klager heeft gecontacteerd. Klager en zijn moeder hebben met hun boodschappen de openbaarheid gezocht en klager was blij met de aandacht van de journalist. Hij was meteen bereid om zijn verhaal te vertellen en de journalist heeft dat nauwgezet weergegeven.

De journalistieke deontologie verplicht een journalist om een verhaal langs beide kanten te belichten. Daarom heeft de journalist ook contact gezocht met de zus van klager en haar advocaat. Dat heeft geresulteerd in een evenwichtig en correct artikel.

Het klopt dat klager via sms gevraagd heeft om het interview niet te publiceren, maar die vraag kwam daags na het interview, toen het artikel al gepubliceerd was in zusterkrant Het Nieuwsblad. Maar ook al was het artikel op dat moment nog niet gepubliceerd in Gazet van Antwerpen, dan nog moest de journalist met de vraag van klager geen rekening houden omdat die het nieuwsfeit zelf gecreëerd heeft door de boodschappen aan het raam, die duidelijk bedoeld waren om aandacht te trekken.

Er waren geen afspraken over voorinzage van het interview en de journalist heeft zulke afspraken dan ook niet geschonden. Hij heeft de vraag van klager om het interview niet te publiceren ook niet beantwoord met een sms: 'Te laat.'

Klager neemt aanstoot aan de passage over zijn veroordeling, maar er is wel degelijk een veroordeling voor stalking, wat de journalist mag vermelden. Aan de andere kant is de zus van klager niet veroordeeld, zoals klager beweert. Zij kreeg wel ongelijk in een burgerlijke procedure over het recht van bewoning van de moeder, maar dat is geen strafrechtelijke veroordeling. Het is dan ook niet omdat de journalist in zijn artikel melding maakte van de

veroordeling van klager, dat hij verplicht was om ook de burgerlijke procedure waarin zijn zus betrokken was te vermelden.

De krant wijst er ten slotte op dat er verschillende procedures lopen tussen klager en zijn zus, ook al zegt klager dat het gaat om een conflict tussen zijn moeder en zijn zus.

BESLISSING

De journalist laat beide partijen in het conflict aan het woord, wat aangewezen is wanneer twee partijen elkaar beschuldigen. De Raad heeft geen aanwijzingen dat de journalist daarbij niet onafhankelijk gehandeld zou hebben of dat hij essentiële elementen uit het interview met klager achterwege zou hebben gelaten. Dat de journalist spreekt van een conflict tussen broer en zus is begrijpelijk en journalistiek geoorloofd, aangezien het gaat over twee kampen waarbij klager en zijn moeder tegenover de zus staan en klager namens zichzelf en zijn moeder spreekt. Het artikel heeft het overigens niet alleen over 'broer tegen zus', maar citeert klager ook in de wij-vorm als hij het heeft over hem en zijn moeder, wat de situatie genuanceerd weergeeft.

De journalist gaf zijn mailadres door aan klager voor eventuele bijkomende informatie, maar klager maakt niet aannemelijk dat er afspraken waren over het gebruik van die informatie, noch over het moment van publicatie. Er zijn geen redenen waarom de journalist het artikel, na publicatie in zusterkrant Het Nieuwsblad, op vraag van klager had moeten intrekken. Klager maakt evenmin aannemelijk dat er een afspraak was over voorinzage van het interview of het artikel.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 13 december 2018